

Dick van Rossum:

‘Samen zingen mooier dan solo onder douche’

‘Er zijn heel wat politiemensen, die in een koor zingen.’

Foto Françoise Petersen

‘Er zijn heel wat politiemensen, die in een koor zingen.’ Dick van Rossum (72) is geboren en getogen in Den Haag. Maar verruilde de ‘mooie stad achter de duinen’ in 1993 voor een baan bij de politie in Sittard. Voor zingen had de lange politiemans toen geen tijd. Toen hij diender af was, ging hij meteen bij het Sittards mannenkoor Si-tard. Sinds 2018 is hij voorzitter van dit koor dat sinds 1897 bestaat.

Door Ray Simoen

‘Oh, oh, den Haag, ik zou met niemand willen ruilen, meteen gaan huilen als ik geen Hagenees zou zijn’, zong Harry Jekkers. Wat bezieldde u als geboren en getogen Hagenees om ‘deze mooie stad achter de duinen’ te verlaten en ver weg van de duinen te gaan wonen in Sittard? “Ik wil Sittard niet meer willen verruilen voor Den Haag. Sinds we hier in 1993 zijn komen wonen, voelen we ons hier thuis. Dat werd nog versterkt doordat ik geweldig werd opgevangen door de leden van Si-tard toen ik me na mijn pensionering in 2016 aansloot bij dit gerenommeerde koor.

Maar het is nog altijd een droom van me dat ik vanuit mijn tuin bij mijn huis op de Kollenberg meteen de duinen bij Den Haag in kan lopen. Ik heb tien jaar bij de Haagse politie gewerkt.

Via Ede ben ik in '93 in Sittard terecht gekomen, waar ik als taak kreeg de integratie van rijkspolitie en gemeentepolitie in goede banen te leiden. Mooie job, fijne collega's, van wie er enkele goede vrienden zijn geworden. Ik heb wel moeten leren communiceren met Sittard. In de Randstad is men directer en minder voorzichtig om wat te zeggen dan in Sittard. Ik heb me aangepast maar direct ben ik wel gebleven.” Waarom bent u gaan zingen bij Si-tard? Wilde u wel eens wat anders horen dan sirenes van overvalwagens, snerpande politiefluitjes en gevangens, die brommen in hun cel? “Er zit meer muziek in de politie dan het geluid van sirenes en fluitjes. Er zijn heel wat politiemensen, die in een koor zingen. In de Maastrichter Staar zingen twee politiemensen. En de Haagse politie heeft zelfs een eigen koor, ‘Entre Nous’.

Voordat ik met pensioen ging, had ik door mijn werk en mijn gezin met drie zonen geen tijd om bij een koor te gaan, hoewel ik zingen altijd erg fijn, gezond en gezellig heb gevonden. Je kunt er veel emotie in kwijt. Bovendien is samen zingen in een koor ook veel leuker dan solo zingen onder de douche. Ik had wel eens gezegd dat ik na mijn pensionering wel bij een koor wilde gaan zingen.

Dus toen ik net met pensioen was, stonden er twee heren van Si-tard op de stoep om me lid te maken van Si-tard. Nooit geen spijt van gehad, vooral ook omdat Si-tard een mooi, breed repertoire heeft. In een alleen kerkmuziek zingen had ik geen zin. Zingen heeft me veel gebracht. Ik moest wel eerst leren zingen want zingen en vooral in een vierstemmig koor is toch moeilijker dan ik dacht. Maar iedereen kan zingen en bij Si-tard wordt iedereen geweldig geholpen bij het leren zingen." Wat bent u? "Ik ben de bas, zeg ik André van Duin na."

Vrij snel werd u in 2018 voorzitter. Was dat uw wens? "Omdat ik toen een van de jongste leden was werd ik gevraagd om lid te worden van het bestuur en nadien om voorzitter te worden. Ik had het geluk om op een rijdende trein te stappen: het koor liep goed, het bestuur was goed ingewerkt en we hadden een heldere analyse gemaakt wat we er nodig was om Si-tard een goede toekomst te kunnen geven." Maar corona veranderde ineens alles. Een zware tijd ook voor Si-tard? "We hebben in het begin van de epidemie geprobeerd zo lang mogelijk te blijven zingen en repeteren, ook buiten. Maar de angst onder de oudere leden maakte dat we snel daarmee zijn gestopt. Gelukkig zijn er geen leden overleden aan corona, wel zijn leden uit angst opgestapt. Bovendien konden we niet als fanfares en harmonieën terugvallen op een wijk of een dorp voor steun. Van de gemeente krijgen we geen subsidie. Dus het was in alle opzichten een erg zware periode. Corona heeft ons duidelijk gemaakt hoe kwetsbaar we zijn als koor met een wat ouder ledenbestand. We zijn er meer van doordrongen geraakt om meer werk te maken van het aanwerven van jongere leden, het verder verbreden van ons repertoire en meer verbinding zoeken met de stad door ons meer te laten zien en horen. "Nobel streven met mooie plannen. En is dat allemaal gelukt?"

Bij het 120-jarig bestaan van Si-tard hebben we een succesvolle cd uitgebracht met Limburgse liedjes en liedjes van Toon Hermans. Daar heb ik als niet-Limburger ook meegedaan.

Niet geplaybackt want ik heb ook Limburgs leren zingen. En in 2023 hebben we ons 125-jarig bestaan gevierd, met onder meer een drukbezocht kerstconcert in de St. Michiels kerk. Samen met leerlingen van het Trevianum en docent Guus Janssen hebben we dit concert verzorgd: de samenwerking met Trevianum willen we graag verder uitbouwen.

Dat gaat zeker lukken met onze inspirerende dirigent Paul Voncken. Tijdens het kers concert van 2023 hebben we ook onze actie 'KoorVriend van mannenkoor Si-tard' extra onder de aandacht gebracht. Voor 30 euro per jaar steun je ons koor, in ruil daarvoor krijg je korting op entreekaarten voor concerten en word je bijgepraat over wat het koor doet en gaat doen." Si-tard verwijst niet alleen naar Sittard maar ook naar de tijd, Si-tard, Zo laat.

De tijd niet in jullie voordeel. Want oudere leden, nood aan sponsors en jeugd die liever gamet. Wat nu? Straks het licht uit of het in Limburg verfoeide F-woord? "Een zeer belangrijke doelstelling is nieuwe leden aanwerven, anders kun je uittellen wanneer het laatste lid van ons 60 mannen tellende koor het licht uitdoet. Gelukkig hebben we weer een aantal 55- plussers mogen begroeten als lid, zij zijn snel opgenomen en zingen al volop mee bij repetities en concerten. Het aantrekken van sponsors is na corona een stuk lastiger geworden omdat veel ondernemers zelf ook veel moeite hebben om te overleven. Contributies, donaties en zelf scherp op de centen letten, dat alles moet ons erdoor heen helpen. Ook willen we meer concerten gaan geven, waarvoor we dan eventueel een entreprijs voor gaan vragen, in plaats van een vrijwillige bijdrage van de bezoekers nu.

Tja, het F-woord, Fusie, dat ligt moeilijk in Limburg, niet alleen in de voetbalwereld. We hebben al erg prettig en succesvol samengewerkt met het Geleense Mignon. Ook met andere koren in de regio zouden we best kunnen samenwerken. Veel koren verkeren in zwaar weer. We moeten naar elkaar kijken en ons goed afvragen hoe de toekomst willen ingaan? Houden we koste wat kost vast aan de eigen identiteit van ons koor -iets wat veel oudere leden bepleiten- of gaan we serieus nadenken over fusie dan wel samenwerking met andere mannenkoren? Niets doen is geen optie. De zangkoren vormen een belangrijk onderdeel van de Limburgse cultuur. Die mag niet verloren gaan. Wij van Si-tard blijven in ieder geval het belang van die cultuur met hart, ziel en zangstem behartigen.